

ПАМ'ЯТІ
ПЕТРА СТЕПАНОВИЧА КАЗІМІРСЬКОГО
(26.11.1925 – 14.02.1990)

26 листопада 2005 року виповнюється 80 років від дня народження Петра Степановича Казімірського, видатного українського математика, доктора фізико-математичних наук, професора. Він отримав фундаментальні результати у різних галузях алгебри, зокрема, в теорії кілець, лінійній і диференціальній алгебрі.

П. С. Казімірський народився у м. Бершадь Вінницької області. Після закінчення у 1943 році гімназії у м. Львові він у 1943–1944 роках навчався у Львівському медичному інституті. Мобілізований до Червоної армії, у липні-грудні 1944 року брав участь у боях за визволення Польщі від фашистів.

Після закінчення війни П. С. Казімірський поступив на фізико-математичний факультет Львівського університету. Під час навчання на факультеті слухав лекції таких відомих математиків, як Я. Б. Лопатинський, Л. І. Волковиський, О. С. Кованько, І. Г. Соколов, Г. М. Савін, М. О. Зарицький, В. Й. Левицький та інші. Його оточувало прекрасне студентське середовище, оскільки у цей час на факультеті навчались також добре відомі у майбутньому вчені: Я. С. Підстригач, В. Я. Скоробогатько, С. Д. Берман, В. Е. Лянце та інші. Відвідуючи науковий семінар Я. Б. Лопатинського, П. С. Казімірський зацікавився проблемами алгебри, які мали застосування в теорії диференціальних рівнянь.

У 1950 році П. С. Казімірський закінчив університет і з 1951 до 1970 р. працював асистентом, а згодом доцентом кафедри вищої математики Львівського політехнічного інституту. Під керівництвом професора Я. Б. Лопатинського підготував кандидатську дисертацію на тему: «Деякі загальні питання лінійної алгебри», яку захистив у 1957 році.

У 1970 році П. С. Казімірський за ініціативою Я. С. Підстригача, який тоді керував сектором механіки і математики Фізико-механічного інституту АН УРСР, перейшов на постійну роботу в цей науково-дослідний заклад, де організував і очолив відділ алгебри. У ньому працював до останніх днів життя.

Поряд з одержаними П. С. Казімірським фундаментальними результатами в теорії кілець, основним його науковим здобутком стала теорія розкладності матричних многочленів на множники та розроблені на її основі методи розв'язування матричних рівнянь, які знаходять застосування в багатьох прикладних задачах. Ці результати підсумовані ним у монографії «Розклад матричних многочленів на множники» (1981 р.) і докторській дисертації, захищеній у 1985 році.

Наукову роботу П. С. Казімірський завжди поєднував із активною підготовкою науково-педагогічних кадрів. Регулярно протягом десятків років під його керівництвом працював міський алгебраїчний семінар, на якому виступали з доповідями відомі алгебраїсти і з інших міст країни. Упродовж багатьох років він за сумісництвом працював професором кафедри алгебри і топології Львівського університету, читав основні курси та спецкурси, керував курсовими та дипломними роботами студентів. Під його безпосереднім керівництвом підготували і захистили кандидатські дисертації 15 учнів, два учні стали докторами наук.

Передчасна смерть перервала його наукові дослідження і не дозволила реалізувати його ідеї та задуми, яких у нього було так багато.

Світлій пам'яті Петра Степановича Казімірського присвячується цей випуск журналу.